

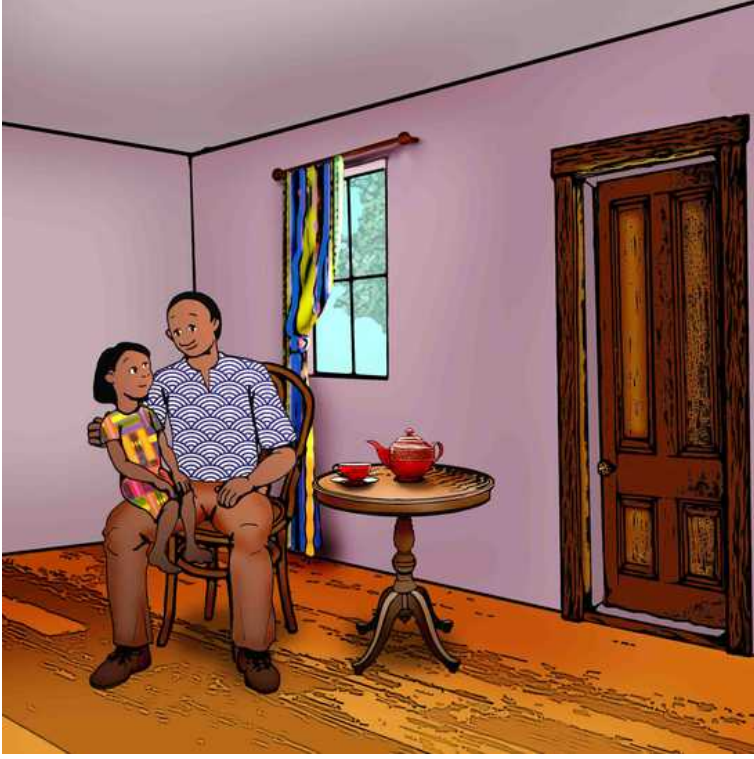

سیمبه گویره

Simbegwire

- Rukia Nantale
- Benjamin Mitchley
- Agri Afshin
- 5
- کوردی / English

کتی سیمبہ گویرہ دایکی مرد، ئەو زۆر خەمبەر بوو. ډوکی سیمبہ گویرہ هەموو هەولی خۆی دا بو ئەوەی ھنگی لە کچە کە ی بێت. ئەوان کەم کەم توانین دووبەرە نەدی بگەریننەو هە بۆ ھۆ ھلە کەین بەبێ بوونی دایکی سیمبہ گویرە. هەموو بەینیەک ئەوان دادەنیشان و لەبەرە ی ئەو رۆژە ی لە پێشین بوو قسەین دەکرد. هەموو ئیواران پیکەو هە چیشترین لی دەھ. دوا ی ئەوە ی کە ڤەکانین دەشوست، ډوکی سیمبہ گویرە ڤرمەتی کچە کە ی دەدا بو ئەوە ی وانەگنی بخوین.

...

When Simbegwire's mother died, she was very sad. Simbegwire's father did his best to take care of his daughter. Slowly, they learned to feel happy again, without Simbegwire's mother. Every morning they sat and talked about the day ahead. Every evening they made dinner together. After they washed the dishes, Simbegwire's father helped her with homework.

رۆژيک ډوکى سيمبه گویره دره ننگر له کتى خوږى هته وه هله وه. ډنگى کچه کهى کرد:
“کچم له کوږى؟” سيمبه گویره به ره و لای ډوکى راي کرد. کتیک سيمبه گویره بينى
ډوکى دهستى ژنيکى گرتووه، له جيگى خوږى پاره سه. ډوکى گوتى: “کچم من
دهمه وئ که سيکى ډيبه ت پى بسينم.” به زه رده خه نه وه گوتى: “نه مه ډنيه.”

...

One day, Simbegwire's father came home later than usual. "Where are you my child?" he called. Simbegwire ran to her father. She stopped still when she saw that he was holding a woman's hand. "I want you to meet someone special, my child. This is Anita," he said smiling.

ﻟﻨﯩﻲ ﮔﻮﺗﻰ: “ﺳﻠﯘ ﺳﯩﻤﺒﻪﮔﻮﻳﺮﻩ، ﺩﯦﻮﻛﺖ ﻟﻪﻳﺮﻩﻱ ﺗﯘﻭﻩ ﺯﯗﺭ ﺷﺘﻰ ﺑﯘﻳﺲ ﻛﺮﺩﯗﻡ،
ﺑﻪﻻﻡ ﺋﻪﻭ ﻫﯩﭻ ﺯﻩﺭﺩﻩﺧﻪﻧﻪﻳﻪﻛﻰ ﻧﯩﻴﺘﯩﻦ ﻧﻪﺩﺍ ﻭ ﺩﻩﺳﺘﻰ ﺳﯩﻤﺒﻪﮔﻮﻳﺮﻩﻱ ﻧﻪﮔﺮﺕ.
ﺩﯦﻮﻛﻰ ﺳﯩﻤﺒﻪﮔﻮﻳﺮﻩ ﺯﯗﺭ ﺧﯘﺷﺨﻪﻝ ﺑﯘﻭ. ﺩﯦﻮﻛﻰ ﻟﻪﻳﺮﻩﻱ ﺋﻪﻭﻩ ﻗﺴﻪﻱ ﺩﻩﻛﺮﺩ، ﻛﻪ ﭼﻪﻧﺪﻩ
ﺧﯘﺷﺒﻪﺧﺖ ﺩﻩﺑﻦ ﺋﻪﮔﻪﺭ ﻫﻪﺭﺳﯩﻴﻜﯩﻦ ﭘﯩﻜﻪﻭﻩ ﺑﯘﻳﻦ. ﺋﻪﻭ ﮔﻮﺗﻰ: “ﻛﭽﻪﻛﻪﻡ، ﻫﯩﻮﺍﺩﺍﺭﻡ
ﻛﻪ ﻟﻨﯩﻲ ﻭﻩﻛﻮﺩﺍﻳﻜﺖ ﭘﻪﺳﻨﺪ ﺑﻜﻪﻱ.”

...

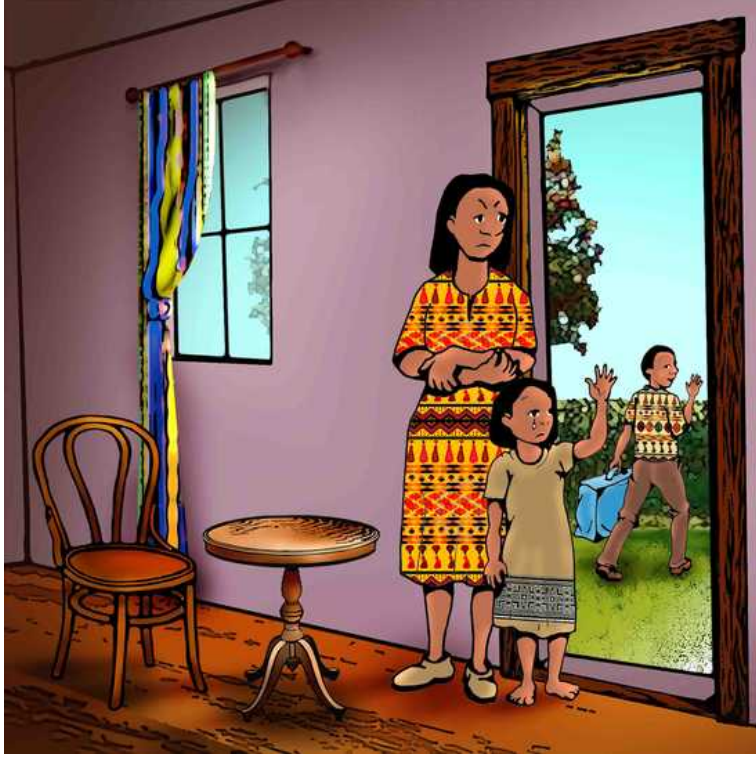
“Hello Simbegwire, your father told me a lot about you,”
said Anita. But she did not smile or take the girl’s hand.
Simbegwire’s father was happy and excited. He talked
about the three of them living together, and how good
their life would be. “My child, I hope you will accept Anita as
your mother,” he said.

ژینى سیمبه گویره گۆرانی به سهر داهت. ئەو چى دیکه گتى نه بوو که بهینین له گه ل ډوکى پیکه وه دابنیشن. ځنیه زۆر بهى گره گنى هله وهى به سیمبه گویره ئەنجم ده دا، بویه ئەو زۆر هندوو ده بوو و ئیتر نهیده توانی شه وان ئه رکه گنى قوبخنه ی ئەنجم بدات. ئەو دواى خواردنى ئیواره یه کسه ر ده چوو ده خه وت. ته نډی شتیك که دل ی پپی خوش بوو، لیفه یه کی ره نگوره نگ بوو که دایکی پپی دابوو. ډوکى هه ستی به وه نه کرد بوو که کچه که ی غه مگینه.

...

Simbegwire's life changed. She no longer had time to sit with her father in the mornings. Anita gave her so many household chores that she was too tired to do her school work in the evenings. She went straight to bed after dinner. Her only comfort was the colourful blanket her mother gave her. Simbegwire's father did not seem to notice that his daughter was unhappy.

دوای چەند ھەنگێك ڤۆکی سیمبەگوێرە پێی گوتن کە دەبێ بۆ ھوویەك بەجیین
بھیلت. “من دەبێ سەفەر بکەم لە بەرگەرە کەم، بەلام من دەزانم کە ئیوە ڤۆگن لە
یە کتر دەبێ.” سیمبەگوێرە خەبەر بوو، بەلام ڤۆکی ھەستی پێ نە کرد. ڤۆگنیش
ھیچی نە گوت، ھەر وە ھ ئەویش خۆشخۆل نە بوو.

...

After a few months, Simbegwire's father told them that he would be away from home for a while. "I have to travel for my job," he said. "But I know you will look after each other." Simbegwire's face fell, but her father did not notice. Anita did not say anything. She was not happy either.

شته گن ڏا دههت بؤ سيمبه گویره خراپتر ده بوو. نه گهر سيمبه گویره گره گنی هله وهی نه نجم نه دلایین گله یی کرېځ، نه والښ لېی ده دا. له گتی ځنی ئیواره ځنی زوربه ی خوار دنه که ی ده خوار د و ته نیځ که میکی بؤ سيمبه گویره ده هیشته وه. سيمبه گویره هه موو شه ویك ده گریځ و لیفه که ی دایکی له ډوهش ده گرت ڏا خه وی لیده که وت.

...

Things got worse for Simbegwire. If she didn't finish her chores, or she complained, Anita hit her. And at dinner, the woman ate most of the food, leaving Simbegwire with only a few scraps. Each night Simbegwire cried herself to sleep, hugging her mother's blanket.

بهینیهك، سیمبه گویره درهنگ له خه و هه سه. دنییه به سه ریدا قیژاند کرد: “ئه ی ته مه ل!” ئه و سیمبه گویره ی له سه ر ته ختی نوستنه که فریډایه خواره وه. لیفه خو شه ویسته که ی له بزهریک گیری کرد و درا.

...

One morning, Simbegwire was late getting out of bed. “You lazy girl!” Anita shouted. She pulled Simbegwire out of bed. The precious blanket caught on a nail, and tore in two.

سېمبېگوږه زور په شوک بوو. نه و برېږی دا که له هل رابگ. سېمبېگوږه پرچه گنی
لیفه که ی دایکی و هندی خواردنی پیچیه وه و هلله که ی به جی هیشت. نه و به و
رېگه دا رویشت که ډوکی پییدا رویشتبوو.

...

Simbegwire was very upset. She decided to run away from home. She took the pieces of her mother's blanket, packed some food, and left the house. She followed the road her father had taken.

كتى خۆرئوا بوو، سىمبە گوپره به سەر كهوت بۆ سەر دارىكى بهرز كه له نزيك
جۆگه له يهك بوو. له سەر لقی داره كه جيگ خهوى خۆى چك كرد. سىمبە گوپره بهر
له وهى خهوى لى بكهوئ، هەر گۆرانى ده گوت: “دایه، دایه، دایه، تۆ به جیت
هیشتم. تۆ به جیت هیشتم و ئیتر نه گه رايه وه. بۆكم چى ديكه منى خۆش ئوئ.
دایه تۆ كهى دىيته وه؟ تۆ به جیت هیشتم.”

...

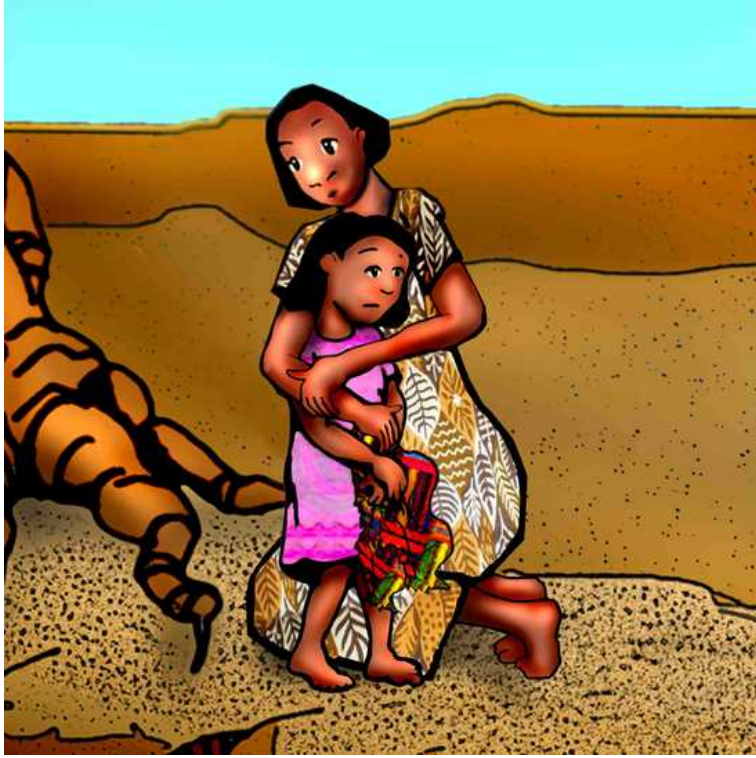
When it came to evening, she climbed a tall tree near a stream and made a bed for herself in the branches. As she went to sleep, she sang: “Maama, maama, maama, you left me. You left me and never came back. Father doesn't love me anymore. Mother, when are you coming back? You left me.”

رۆژى داھتوو سىمبەگوڧرە دووڧرە گۆرانىيەكەى گوتەوہ. كٲٲك ٲنەكن ھٲن بۆ
ئەوہى لە جۆگەلەكە جلوبەرگ بشۆن، گوڧڧن لە گۆرانىيەكى خەمەك بوو كە لە
بەرزايى دارەكەوہ دەنگى دەھت. ئەوان وڧڧن زانى ئەو دەنگە بەھۆى لەرىنەوہى
گەڻاى دارەكەوہىە كە ڧ دەڧڧنچولڧڧنى، بۆيە بەردەوام بوون لە كرەكەى خۆڧڧن، بەلام
يەكٲك لە ٲنەكن زۆر بە سەرنجەوہ گوڧى بۆ گۆرانىيەكە ڧاگرت.

...

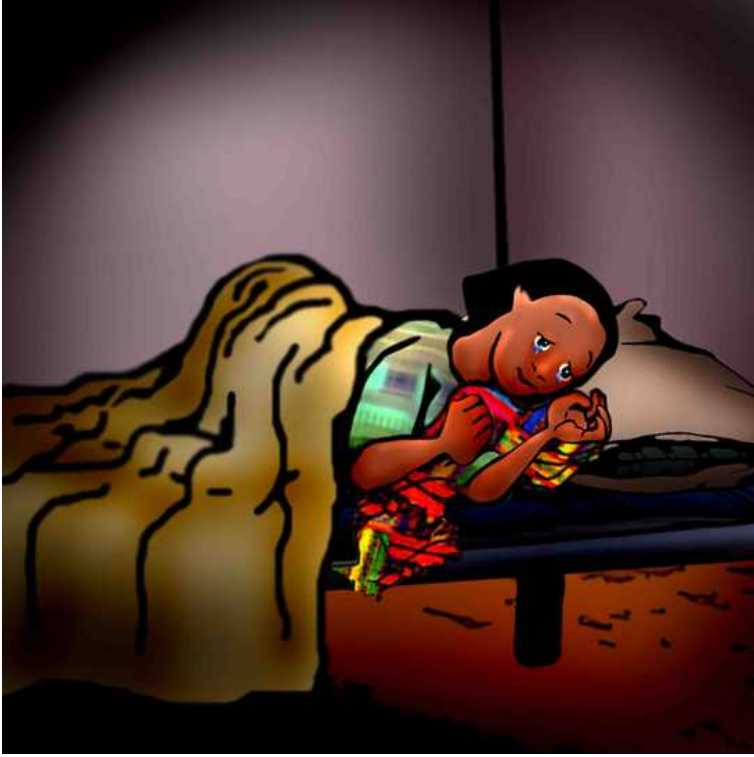
The next morning, Simbegwire sang the song again. When the women came to wash their clothes at the stream, they heard the sad song coming from the tall tree. They thought it was only the wind rustling the leaves, and carried on with their work. But one of the women listened very carefully to the song.

ئەو ژنە سەری بەرز کردەووە و سەیری دارەکە ی کرد. گتیی چۆی بە کچه
بچکۆلانە کە کەوت کە لەتکە لیفەیه کی پئی بوو، هواری کرد: “سیمبەگویره،
برازاکەم!” ژنەگنی دیکەش دەستین لە جل شوشتن هەلگرت و ڤیرمەتی
سیمبەگویرهین دا کە لە دارە کە بیهیننە خوارەووە. پووری سیمبەگویره ی لە ڤووش
گرت و هەوڵی دا ژیری بکاتەووە.

...

This woman looked up into the tree. When she saw the girl and the pieces of colourful blanket, she cried, “Simbegwire, my brother’s child!” The other women stopped washing and helped Simbegwire to climb down from the tree. Her aunt hugged the little girl and tried to comfort her.

پوره که ی سیمبه گویره ی برده وه هلی خوئی نه و خواردنی گهرمی پیدا و ریگه ی دا
که سیمبه گویره به لیفه که ی دایکییه وه بخه وی. نه و شه وه سیمبه گویره هه ر گریځه
خه وی لی که وت. به لام نه م گریځه له خوشچین بوو، له بهر نه وه ی دهیزانی که
پووره که ی ښه هڅگی لیی ده بیت.

...

Simbegwire's aunt took the child to her own house. She gave Simbegwire warm food, and tucked her in bed with her mother's blanket. That night, Simbegwire cried as she went to sleep. But they were tears of relief. She knew her aunt would look after her.

کاتی ڊوکی هته وه هلی، بینی که ژووره کهی سیمبه گویره کهسی لی نیه، بویه به نیگه رانییه وه له لانیهی پرسی: “چی پرووی داوه؟” ژنه کهی گوتی که سیمبه گویره هه لاتووه. دواتر گوتیشی: “من داوام لی کردووه که ریژم لی بگری، به لام له وانیه من زور سه ختگیر بووبم.” ڊوکی هله کهی جی هیشت و به ره و جوگه له که به ری کهوت. دواتر به رده وام بوول گه یشته نه و گوندهی خوشکه کهی لی ده ژی بو نه وهی بزانی که هلی نه و سیمبه گویره ی نه دیوه.

...

When Simbegwire's father returned home, he found her room empty. "What happened, Anita?" he asked with a heavy heart. The woman explained that Simbegwire had run away. "I wanted her to respect me," she said. "But perhaps I was too strict." Simbegwire's father left the house and went in the direction of the stream. He continued to his sister's village to find out if she had seen Simbegwire.

سىمبەگوپرە خەرىكى ڭرىكىردن بوو لەگەل مەلەگنى پوورى كە لە دوورەووەڭوكى
بىنى. ئەو دەترىلەووەى كەڭوكى توورە بىت، بۇپە ھەلاتەووە ژوووەو خۇى
نەردەووە، بەلامڭوكى بەرەو لای رۇيشت و گوتى: “سىمبەگوپرە، تۇڭشتىن
دايكت بۇخۇت دۇزىووەتەووە. كەسپك كە تۇى خۇش دەوئت و لە تۇ تىدەگت. من
نەلەزىت پىووە دەكەم و خۇشم دەوئى. ” ئەوان لەسەر ئەو رپككەوتن كە
سىمبەگوپرە ئەو كەتەى پىى خۇش بى لە لای پوورى بىنىتەووە.

...

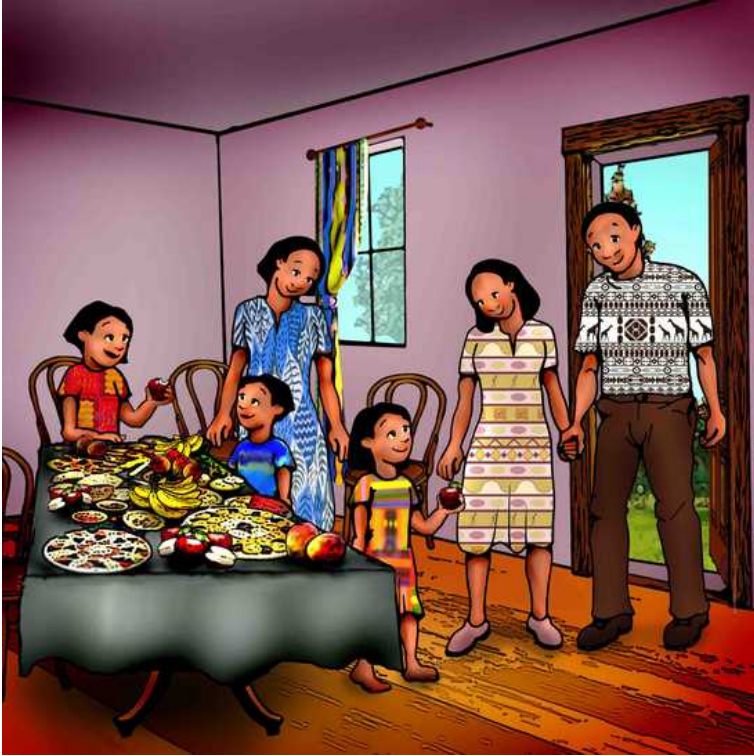
Simbegwire was playing with her cousins when she saw her father from far away. She was scared he might be angry, so she ran inside the house to hide. But her father went to her and said, “Simbegwire, you have found a perfect mother for yourself. One who loves you and understands you. I am proud of you and I love you.” They agreed that Simbegwire would stay with her aunt as long as she wanted to.

ڊوڪي هه موو پوڙي سهرداني ڪجهه ڪي ده ڪرد. له ڪوڏا پيدا له گه ل ڏنيڙ هتن. نه و ده ستي دريڙ ڪرد بو نه وهي ده ستي سيمبه گوڀره بگريٽ. دواتر گريڊ و گوتي:
“بچڪو لانه ڪم من زور داواي ليڀووردنت لي ده ڪم، من هه له م ڪرد. هلي دهر فه تيڪي
ديڪم پي ده ده ي؟” سيمبه گوڀره سه يريڪي ڊوڪي ڪرد و بيني ڪه روخه ريڪي
نيگه راني هه يه، بوڀه به ره و لاي ڏنيڙ روڀشت و ده سته گني ڪرده ووه و ڇوه شي به
ڏنيڙدا ڪرد.

...

Her father visited her every day. Eventually, he came with Anita. She reached out for Simbegwire’s hand. “I’m so sorry little one, I was wrong,” she cried. “Will you let me try again?” Simbegwire looked at her father and his worried face. Then she stepped forward slowly and put her arms around Anita.

ههفتهی دواتر دانی، سیمبه گویره، پووری و ماله گنی پووری بو دنی ئیواره
دنگه پست کرد. چ خوانیکی رازاوه! دانی هه موو ئه و خوار دانهی دروست کرد بوو
که سیمبه گویره هزی لیبوون، د تیربوون خوار دین. دواتر ماله گن خه ریکی
دیریکردن بوون و گه وره گن سه رقی قسه کردن بوون. سیمبه گویره ههستی به
تادی و دوه ر به خو بوون کرد. ئه و بر پیری دا، که به زوویی بگه پسته وه بو هله وه بو
ئه وهی له گه ل دبوکی و زردایکی پیکه وه بژین.

...

The next week, Anita invited Simbegwire, with her cousins and aunt, to the house for a meal. What a feast! Anita prepared all of Simbegwire's favourite foods, and everyone ate until they were full. Then the children played while the adults talked. Simbegwire felt happy and brave. She decided that soon, very soon, she would return home to live with her father and her stepmother.

Global Storybooks

globalstorybooks.net

سیمبہ گویرہ

Simbegwire

- Rukia Nantale
- Benjamin Mitchley
- Agri Afshin (ckb)

